

förvaltningen blifvit antingen af kommunalstämman eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räkenskapernas afemnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anstaldt.

Stockholm den 25 januari 1896.

J. A. Lundström.

N:o 47.

Af herr **N. J. Nilsson** i Grofva, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändring i kongl. förordningen om fattigvården den 9 juni 1871 i fråga om hemortsrätt.*

Allt mera har den åsigt gjort sig gällande, att de i kongl. förordningen om fattigvården den 9 juni 1871 meddelade bestämmelserna angående hemortsrätt äro oegentliga. En ändring i detta hänseende torde vara väl behöflig, och till stöd härför ber jag få anföra följande.

År 1882 afflyttade från Lunda socken pigan Klara Malmberg till Tunabergs socken, efterlemnande ett oäkta barn, födt år 1881, hvilket vårdades af hennes föräldrar. År 1883 fick Klara Malmberg ytterligare ett oäkta barn, hvilket ock en tid vårdades af hennes föräldrar; men då barnet var sjukligt, fosterföräldrarne i knappa omständigheter och modern hotades med afsked från sin tjänst, om ej barnet af annan person öfvertoges och vårdades, fann sig Lunda kommun föranlåten att bevilja fattigunderstöd åt det sist födda barnet. Sedermera afled fosterfadren, och fattigvårdsstyrelsen nödgades öfvertaga underhållet äfven af det äldre barnet. År 1891 fick Klara Malmberg, som fortfarande

innehade tjänst i Tunaberg, å nyo ett oäkta barn, men flyttade samma års höst till Nyköpings stad, lemnande barnet qvar i Tunaberg. I november samma år beviljades af Tunabergs fattigvårdsstyrelse understöd åt sistnämnda barn, för hvilket understöd söktes ersättning af Lunda kommun, der Klara Malmbergs två äldre barn fortfarande åtnjoto fattigvård. Denna begäran om ersättning bestreds af Lunda fattigvårdsstyrelse, som mot densamma framhöll och styrkte, bland annat, att Klara Malmberg vistats i Tunabergs socken i *nio* år och under hela denna tid der varit lagligen mantals- och skattskrifven; hvarjemte påpekades, att i § 22 af kongl. förordningen om fattigvården bestämmes, att i fråga om fattigvård en hvar skall hafva hemortsrätt i det fattigvårdssamhälle, der han eller hon senast blifvit eller bort blifva mantalsskrifven, hvadan Klara Malmberg ej gerna kunde anses fortfarande hafva hemortsrätt i Lunda socken.

Men enär upplyst vore, att Klara Malmberg för sina två äldsta barn åtnjutit och fortfarande åtnjuter fattigvård i Lunda socken »*samt hon vid sådant förhållande jemlikt § 25 i fattigvårdsförordningen egde hemortsrätt inom nämnda socken*», för ty och på i öfrigt anförda skäl blef Lunda kommun genom Konungens befallningshafvandes utslag förpligtad att ersätta Tunabergs sockens utgifter för det sist födda barnet och att för framtiden öfvertaga vården om detsamma. Och detta utslag fastställdes såväl af kongl. kammarrätten som af Kongl. Maj:t, hvars utslag i målet här bifogas.

Ofta inträffa sådana omständigheter, att en kommun nödgas lemna ett oäkta barn fattigvård — modren kan t. ex. vara sjuk och i saknad af det allra nödortfugaste —; men det förefaller dock orimligt, att denna kommun, derför att den af barmhertighetsskäl lemnat ett dylikt understöd, skall vara skyldig taga vård om *alla* de oäkta barn, som modren, efter flera års bortovaro och efter att under denna tid haft laglig tjänst, i sitt lättsinne förskaffar sig.

En ändring af lagens bestämmelse i detta hänseende synes derför vara nödvändig, och vågar jag på grund af hvad jag här ofvan anført värdsamt föreslå,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om ändring af hithörande bestämmelser i kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871, i syfte att ogift qvinna — utan hinder deraf att hennes oäkta barn åtnjuter fattigvård inom visst fattigvårdssamhälle — må kunna inom annat samhälle

förvärfva hemortsrätt; dock att det senare samhället ej må betungas med skyldighet att ersätta den fattigvård, som barnet redan åtnjutit, eller att öfvertaga dess framtida försörjning.

Skulle lagutskottet finna detta mitt förslag böra annorlunda formuleras, anhåller jag vördsamt, att utskottet ville vidtaga lämplig ändring deraf.

Stockholm den 25 januari 1896.

N. J. Nilsson
från Jönåkers härad.

Afskrift.

Kongl. Maj:ts utslag på de besvär, Lunda sockens fattigvårdsstyrelse i underdånighet anförder, att,

sedan hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands län fattigvårdsstyrelsen i Tunabergs socken den 25 november 1891 sökt, att, som styrelsen vid sammanträde den 29 nästföretgånga oktober måst bevilja femton kronor till vård och underhåll åt i Nyköping boende pigan Clara Justina Malmbergs i Tunabergs socken qvarlemnade minderåriga oäkta son Gustaf Adolf, men Clara Justina Malmberg egde hemortsrätt i Lunda socken, hvarifrån hon för två andra sina oäkta barn åtnjöt understöd, klaganden måtte varda ålagdt ej mindre att ersätta berörda belopp än äfven att om barnet taga vård;

och Kongl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 10 maj 1892, enär upplyst vore, att Clara Justina Malmberg för sina minderåriga barn Hilma Kristina och Klas Erik åtnjutit och fortfarande åtnjöt fattigvård i Lunda socken, samt hon vid sådant förhållande, jemlikt 25 § i förordningen om fattigvården den 9 juni 1871, egde hemortsrätt inom nämnda socken, för ty och då den i målet ifrågakomna fattigvården måste, med afseende derå, att hennes son Gustaf Adolf icke vårdats hos modern, utan vistats på annan ort, anses hafva utgått en-

ligt 1 § i ofvan åberopade förordning, förpligtat klaganden ej mindre att ersätta Tunabergs socken den för ifrågavarande barn, på sätt ofvan omförmälts, redan utlagda fattigvården femton kronor än äfven att för framtiden öfvertaga vården om detsamma;

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, der klaganden besvärat sig, enligt utslag den 17 augusti 1893, icke funnit skäl att i Kongl. Maj:ts befallningshafvandes utslag göra ändring;

deruti klaganden i underdånighet sökt ändring, öfver hvilka besvär Tunabergs sockens fattigvårdsstyrelse i underdånighet förklarar sig och kammarrätten inkommit med underdånigt utlåtande;

Med Kongl. Maj:ts domstol beslutet; Gifvet Stockholms slott den 20 maj 1895.

Kongl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas ofvanberörda underdåniga besvär och finner ej skäl att i kammarrättens utslag göra ändring. Det vederbörande till underdånig efter rättelse länder.

Under Kongl. Maj:ts Sekret.

Ernst Håkanson.
